

ГЛАВА 48.

Манастирътъ на калугеркитѣ.

По пѣтя на Машка му са егори, че видѣ една жена, на която образътъ му бѣ твърдѣ познатъ, и, когато вече бѣше много заминѣла, припомни си че тѣ бѣ вдовицата Едмонова. И искаше да са повърне и да ѝ събщи толкози приятни работи, но жената бѣ вече исчезнала, и той не знаеше кой пѣтъ да олуви за да я намѣри.

Вдовицата Едмонова бѣше сѣзла на Галата, и слѣдъ малко влѣзе въ манастиръ на калугеркитѣ на Святого Веникта.

Една калугерка, съ видѣ съвършенно евангелскый и съ чудна благопристойность, излѣзе на двора и я попыта:

— Какво искате?

— Искамъ . . . (издума смутено вдовицата Едмонова).
Научихъ са че дѣцата ми са намѣрватъ тука отъ нѣколко време.

— Какъ са наричате?

— Филта Едмонова.

— А! не, немамы съ таквози названіе момичета тукъ, особено съ незнаніето на родителитѣ имъ.

— Но, гочтенна сестро! увѣри ма едрѣ чловѣкъ че дѣцата ми сж тука.

— Повтарямъ и вы увѣрявамъ че сте измамены.

— Вый ли сте старшията? игуменката?

— Не; но и тя туй ще ви каже.

— Възможно; но когато научи цѣльта, за която идж...

— Имате ли да и съобщите нѣщо?

— Да.

— Коего са касаетъ?

— Мене, напримѣръ.

— Желаете ли да вы введж?